

Alte Drucke

**PARAPHRASIS || PSALMI 128. SCRI=||PTA IN HONOREM
DOCTISSI=||MI VIRI M. BERNHARDI SCHAPER || Ludimagistri
Halberstatensis, celebrantis || nuptias cum ...**

Bergen, Matthias

Witebergae, 1561

VD16 ZV 31065

PSALMVS DAVIDIS LXV. Tedecet Hymnus..

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-149727

Te metuant fontem, de quo ius manat & æquum,
 Fas quibus est populis dicere iura suis.
 Tu pacem & leges, artesq; tuere togatas,
 Imperij nutu tu rege frena tuo.
 Tu facito, ut felix uita labor omnis in usu
 E solida gignat commoda nata fide.
 Non nos noſter agat per deuia lubricus error,
 Nec coluber lapsos nos homicida trahat,
 Tu motus animis, tu promptas suggere uires,
 Vt ſtudium laudi ſeruiat omne tuæ.

PSALMVVS DAVI.
 DIS LXV. Te decet Hymnus..

ARGVMENTVM.

Gens Deo gratias prædicat & celebra-
 rat diuina beneficia, in Ecclesia, in po-
 litia, et in Oeconomia. 1. Celebrat De-
 um, quod donato uerbo colligat Eccle-
 siam, & conseruet uerum cultum, in ue-
 ra agnitione & fide. Diserte autem describit iusti-
 ficationem ex fide, cum negat humanis uiribus ullum mor-
 talium conciliari Deo, sed docet à Deo recipi & assu-
 mi peccatorem gratuita misericordia. Hanc uocat ad
 mirandam iustitiam, quæ imputatur agenti pœni-
 tentiam & credenti in Christum. 2. Celebrat Po-
 litie constitutionem, ac docet Imperiorum, & Ma-
 giſtratum

gistratum gubernationem regi diuinitus, agitq; gra-
tias pro conseruatione pacis, et profligatione bellorum.
3. Amplificat beneficia, quæ ad Oeconomiam, &
sustentationem uitæ ciuiliſ pertinent, & laudat proui-
dentiam DEI, quod mitissime prospiciat generi huma-
no, de omnibus, quæ ad uictum & usum uitæ necessaria
sunt, eaq; cumulate ac miraculose omni tempore suppe-
ditet. Hæc pars Psalmi ita tractatur figurata oratio-
ne, ut allegoria recte ad conseruationem Ecclesiæ ac-
commodari possit. Neq; enim dubium est Metaphorice
dici, fonticulum Dei semper abundare aquis, & uesti-
gia Dei stillare pinguedinem, quod de Ecclesiæ conser-
uatione & propagatione Doctrinæ recte intelligitur.

TE memorans dulces semper meditabitur Hymnos
Mens mea lætifica pace quieta, Deus.
Qui pater æternæ dominaris in arce Sionis,
Et seruas regno corda renata tuo.
Vota tibi reddam gratam testantia mentem,
Pectoris à uera uota profecta fide.
Tu quia supplicibus facilis, quia semper aperta
Excipiens humiles colligis aure preces.
Non aliquem excludens audis mitissimus omnes,
Omne hominum saluum tu cupis esse genus.
Me miserum quanta uiciorum mole grauamur,
Mensuram superant crimina nostra suam.
At tu propicius pater es mortalibus ægris,
Dum miseris miti parcis amore Deus.

D ij Hei

Hei male seducti, falsi uertigine cultus,
Triste diu uitæ traximus huius onus,
Impia dum nostras blasphemia deterit aures,
Quam nobis uarij præualuere doli?
Dum cupimus sancti specie ludente uideri
Quam nos hac fatua turpiter arte damus?
Tu tamen huic nostræ leuitati ignosce, precamur,
Si qua mali nostri est culpa, sit error iners.
Hei non est hominis, per se sperare salutem,
Non homini ex meritis uita beata uenit.
Ille adeo demum solido est ex asse beatus,
Quem recipis uerbi luce nouante, Deus.
Ille fide uiuens, fœlicis in agmine cætus,
Accedet regno pars generosa tuo.
Et tecum æternum fœlix habitabit in æuum,
Per templi ingrediens atria sancta tui.
Sis facilis precibus miserator maxime nostris,
Miranda miseris qui bonitate faues.
Hæc tua iustitia est, superans miracula mundi,
Tu reputas iustum, qui fuit ante reus.
Sic meruit nostro dignatus sanguine nasci,
Filius irato uictima grata Deo.
Quam procul extremum radijs Sol temperat orbem.
Summaq; longinqui separat ora maris,
Omnis & humanæ spes & fiducia gentis,
Iustitiæ posita est in bonitate tuæ.
Tu populis reges seruas, & regibus urbes,
Præsidio florent regna beata tuo.

Fonte

Fonte tuo manant sanctarum oracula legum,
Subdita quæ nexu corda fouente tenent.
Si qua salutaris iusto moderamine Princeps,
Iusticiæ & uerbi regnat amore tui,
Ille tuum est munus, Deus optime, pareat illi,
Publicus exhibito semper honore fauor.
Tu populi fremitus compescis inane sonantis,
Vt fremit undosi mobilis unda maris,
Et bona sublatis conseruas publica bellis,
Cuius ut optata tempora pacis agat.
Vt timeant, qui bella parant, dum signa uerentur,
Significas uerum te quibus esse Deum.
Tu quia non alius, doctrinæ lumina seruas,
Quæ pia perpetuo corda uigore fouet.
Tu quia, non alius, pacis fœlicia donas
Tempora, & explodis noxia bella procul.
Tu quia, non alius, Leges et iura tueris,
Vt foveant uitæ, uincula firma, decus.
Siue diem radijs oriens illuminat Eos,
Siue alio ueniens uestper ab axe redit,
Omnia uitalis quæ uis exuscitat auræ,
Tu regis, & lætis uiribus esse facis.
Tu dociles almo collustras numine terras,
Aruaq; natiuo læta uigore facis,
Annus unde redit uictus mortalibus ægris,
Vnde suos sumptus prodiga uita facit.
Fœnore multiplici respondent arua colonis,
Tu quia rem tantam multiplicator agis.

D iij

Semina

Semina quod granum decies repetita refundit,
Languida dum Cœlo crescit alente ceres.
Arcior exaturat populosa quod oppida campus,
Prouidus arcana tu ratione facis.
Semper habet bonitas tua quod mitissima spargat,
Fons tuus optatis semper abundat aquis.
Fons tuus est uere diuini gratia uerbi,
Quo fruitur regno redditaturba tuo.
Hunc alis & seruas, simul ipso ex ubere terræ
Huic uitæ facilis das alimenta Deus.
Inde suos priuata trahunt & publica neruos
Humanumq; fouent commoda sparsa genus.
Hunc etenim in finem placuit tibi condere terram
Mirandum uerbi cunctipotentis opus.
Imbribus humectas illam, uentisq; resoluis,
Maturas nutu germina cuncta tuo.
Vnde sua longæ stillant pinguedine ualles,
Lætæq; in apricis collibus arua uirent.
Culta soli reddunt opulentas æquora messes,
Densa nitet campo multicolore ceres.
Frugiferis addunt campis armenta decorem,
Balat ad innumeras & tener agnus oues.
Omnia letari uideas, & dulcibus Hymnis
Testari autoris munera longa Dei.
Huic igitur grato dicantur carmina plausu,
Solus enim est nobis uita salusq; Deus.

FINIS.

